

TRAKTAT OM DEN EUROPÆISKE UNION

(92/C 191/01)

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE,

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

SOM ER BESLUTTET PÅ at markere en ny fase i den europæiske integrationsproces, der blev indledt med oprettelsen af De Europæiske Fællesskaber,

SOM ERINDRER OM den historiske betydning af at bringe det europæiske kontinents deling til ophør og om behovet for at tilvejebringe et solidt grundlag for opbygningen af fremtidens Europa,

SOM BEKRÆFTER den betydning, de tillægger principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne samt de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet,

SOM ØNSKER at styrke solidariteten mellem deres folk samtidig med, at de respekterer disses historie, kultur og traditioner,

SOM ØNSKER at udbygge institutionernes demokratiske og effektive virkemåde yderligere for at sætte disse i stand til inden for en fælles institutionel ramme bedre at udføre de opgaver, der pålægges dem,

SOM HAR DET FORSÆT at opnå en styrkelse af og konvergens mellem deres økonomier og at indføre en økonomisk og monetær union, som i overensstemmelse med denne Traktat omfatter en fælles og stabil valuta,

SOM ER BESLUTTET på at fremme økonomiske og sociale fremskridt for deres folk som led i gennemførelsen af det indre marked samt i tilvejebringelsen af øget samhørighed og miljøbeskyttelse, og på at gennemføre politikker, der sikrer, at fremskridt med hensyn til økonomisk integration ledsages af parallelle fremskridt på andre områder,

SOM HAR DET FORSÆT at indføre et fælles borgerskab for statsborgerne i deres lande,

SOM HAR DET FORSÆT at gennemføre en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der omfatter udformningen på lang sigt af en fælles forsvarspolitik, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar, og derved styrke den europæiske identitet og uafhængighed med det formål at fremme fred, sikkerhed og fremskridt i Europa og i verden som helhed,

SOM PÅ NY BEKRÆFTER deres målsætning om at lette den fri bevægelighed for personer, samtidig med at deres befolkningers sikkerhed og tryghed sikres ved medtagelsen i denne Traktat af bestemmelser om retlige og indre anliggender,

SOM HAR DET FORSÆT at videreføre processen hen imod en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk, i hvilken beslutningerne træffes så nært på borgerne som muligt i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet,

SOM TAGER de yderligere skridt i betragtning, der skal tages for at fremme den europæiske integration,

HAR VEDTAGET at oprette en europæisk union, og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Mark EYSKENS,
Udenrigsminister;

Philippe MAYSTADT,
Finansminister;

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING:

Uffe ELLEMANN-JENSEN,
Udenrigsminister;

Anders FOGH RASMUSSEN,
Økonomiminister;

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Hans-Dietrich GENSCHER,
Forbundsudenrigsminister;

Theodor WAIGEL,
Forbundsfinansminister;

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK:

Antonios SAMARAS,
Udenrigsminister;

Efthymios CHRISTODOULOU,
Økonomiminister;

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN:

Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ,
Udenrigsminister;

Carlos SOLCHAGA CATALÁN,
Økonomi- og finansminister;

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Roland DUMAS,
Udenrigsminister;

Pierre BÉREGOVOY,
Økonomi-, finans- og budgetminister;

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND:

Gerard COLLINS,
Udenrigsminister;

Bertie AHERN,
Finansminister;

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Gianni DE MICHELIS,
Udenrigsminister;

Guido CARLI,
Minister for statens finanser;

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG:

Jacques F. POOS,
Vicepremierminister,
Udenrigsminister;

Jean-Claude JUNCKER,
Finansminister;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Hans van den BROEK,
Udenrigsminister;

Willem KOK,
Finansminister;

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK:

João de Deus PINHEIRO,
Udenrigsminister;

Jorge BRAGA de MACEDO,
Finansminister;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN
OG NORDIRLAND:

The Rt. Hon. Douglas HURD,
Minister for udenrigs- og Commonwealth-anliggender;

The Hon. Francis MAUDE,
Statssekretær for finansielle anliggender, Finansministeriet;

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

AFSNIT I

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel A

Ved denne Traktat opretter de Høje Kontraherende Parter indbyrdes en europæisk union, i det følgende benævnt »Unionen«.

Denne Traktat udgør en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk, i hvilken beslutningerne træffes så nært på borgerne som muligt.

Unionens grundlag er De Europæiske Fællesskaber samt den politik og det samarbejde, som indføres ved denne Traktat. Unionen har til opgave på en sammenhængende og solidarisk måde at tilrettelægge forbindelserne mellem Medlemsstaterne og mellem deres folk.

Artikel B

Unionen har som mål:

- at fremme afbalancerede og varige økonomiske og sociale fremskridt, navnlig gennem etableringen af et område uden indre grænser, styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed og oprettelsen af en økonomisk og monetær union, der i sin endelige udformning skal omfatte en fælles valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat;
- at styrke sin identitet i internationale sammenhænge, især gennem iværksættelsen af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder udformningen på lang sigt af en fælles forsvarspolitik, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar;
- at styrke beskyttelsen af Medlemsstaternes statsborgeres rettigheder og interesser gennem indførelsen af et unionsborgerskab;
- at udvikle et nært samarbejde vedrørende retlige og indre anliggender;
- at opretholde gældende fællesskabsret fuldt ud og udbygge den med henblik på i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel N, stk. 2, at overveje, i hvilket omfang det eventuelt er nødvendigt at revidere den politik og det samarbejde, der iværksættes ved denne Traktat, med henblik på at sikre effektiviteten af Fællesskabets mekanismer og institutioner.

Unionens mål skal gennemføres som foreskrevet i denne Traktat og i overensstemmelse med de betingelser og efter den tidsplan, som er fastsat heri, samt under iagttagelse af subsidiaritetsprincippet som defineret i artikel 3 B i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel C

Unionen har en fælles institutionel ramme, som sikrer sammenhæng og kontinuitet i de foranstaltninger, der iværksættes for at nå målene, idet gældende fællesskabsret samtidig overholdes og udbygges.

Unionen påser i særdeleshed, at der er sammenhæng i hele Unionens optræden udadtil som led i den fælles politik for udenrigsanliggender, sikkerhed, økonomi og udviklingssamarbejde. Rådet og Kommissionen har ansvaret for at sikre denne sammenhæng. De varetager inden for deres respektive kompetenceområder gennemførelsen af disse politikker.

Artikel D

Det Europæiske Råd tilfører Unionen den fremdrift, der er nødvendig for dens udvikling, og fastlægger de overordnede politiske retningslinjer herfor.

Det Europæiske Råd består af stats- og regeringscheferne i Medlemsstaterne samt af formanden for Kommissionen. Disse bistås af Medlemsstaternes udenrigsministre og et medlem af Kommissionen. Det Europæiske Råd træder sammen mindst to gange årligt under forsæde af stats- eller regeringschefen for den Medlemsstat, som udøver formandskabet for Rådet.

Det Europæiske Råd forelægger Europa-Parlamentet en rapport efter hvert af sine møder samt en skriftlig årsrapport om Unionens fremskridt.

Artikel E

Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Domstolen udøver deres beføjelser under de betingelser og med de mål for øje, som er fastsat dels i Traktaterne om Oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og i senere Traktater og retsakter om ændring eller supplerende af nævnte Traktater, dels i de øvrige bestemmelser i nærværende Traktat.

Artikel F

1. Unionen respekterer Medlemsstaternes nationale identitet og deres styreform, der bygger på demokratiske principper.
2. Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske

konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og således som de følger af Medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten.

3. Unionen tilvejebringer de nødvendige midler for at nå sine mål og gennemføre sin politik.

AFSNIT II

**BESTEMMELSER OM ÆNDRING AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET
EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB MED HENBLIK PÅ OPRETTELSE AF
DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB**

Artikel G

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel med henblik på oprettelse af et europæisk fællesskab.

A. Overalt i Traktaten

- 1) ændres udtrykket »Det Europæiske Økonomiske Fællesskab« til »Det Europæiske Fællesskab«

B. I første del »principperne« foretages følgende ændringer:

- 2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Fællesskabet har til opgave gennem oprettelsen af et fælles marked og en økonomisk og monetær union samt gennem iværksættelsen af fælles politikker eller aktioner som omhandlet i artikel 3 og 3 A at fremme en harmonisk og afbalanceret udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, en bæredygtig og ikke-inflationær vækst, som respekterer miljøet, en høj grad af konvergens med hensyn til de økonomiske resultater, et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau, højnelse af levestandarden og livskvaliteten, økonomisk og social samhørighed samt solidaritet mellem Medlemsstaterne.«

- 3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Med de i artikel 2 nævnte mål for øje skal Fællesskabets virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne Traktat, indebære:

a) ophævelse, Medlemsstaterne imellem, af told og kvantitative restriktioner ved varers ind- og udførsel, såvel som af alle andre foranstaltninger med tilsvarende virkning,

b) indførelse af en fælles handelspolitik,

c) oprettelse af et indre marked ved fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital mellem Medlemsstaterne,

d) indførelse af foranstaltninger vedrørende personers indrejse og færden i det indre marked som fastlagt i artikel 100 C,

e) indførelse af en fælles politik på landbrugs- og fiskeriområdet,

f) indførelse af en fælles politik på transportområdet,

g) gennemførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for det indre marked ikke fordrejes,

h) indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger i det omfang, dette er nødvendigt for det fælles markeds funktion,

i) indførelse af en politik på det sociale og arbejdsmarkedsområde, herunder en europæisk socialfond,

j) styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed,

k) indførelse af en miljøpolitik,

l) styrkelse af fællesskabsindustriens konkurrenceevne,

m) fremme af forskning og teknologisk udvikling,

- n) tilskyndelse til oprettelse og udvikling af trans-europæiske net,
- o) bidrag til opnåelse af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau,
- p) bidrag til kvalitetsuddannelser og udfoldelsesmuligheder for Medlemsstaternes kulturer,
- q) indførelse af en politik vedrørende udviklings-samarbejde,
- r) associering af de oversøiske lande og territorier med henblik på at forøge samhandelen og på at fremme den økonomiske og sociale udvikling i fællesskab,
- s) bidrag til styrkelse af forbrugerbeskyttelse,
- t) indførelse af foranstaltninger på områderne energi, civilbeskyttelse og turisme.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 3 A

1. Med de i artikel 2 nævnte mål for øje skal Medlemsstaternes og Fællesskabets virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne Traktat, indebære gennemførelse af en økonomisk politik, der bygger på snæver samordning af Medlemsstaternes økonomiske politikker, på det indre marked og på fastlæggelse af fælles mål, og som føres i overensstemmelse med princippet om den åben markedsøkonomi med fri konkurrence.

2. Sideløbende hermed og i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser samt tidsplanen og fremgangsmåderne heri skal dette virke indebære uigenkaldelig fastlåsning af vekselkurserne, der fører til indførelse af en fælles valuta, ECUen, og fastlæggelse og gennemførelse af en fælles penge- og valutakurspolitik, der skal have som hovedmål at fastholde prisstabilitet samt, uden at dette mål berøres heraf, at støtte de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet i overensstemmelse med princippet om den åben markedsøkonomi med fri konkurrence.

3. Medlemsstaterne og Fællesskabet skal i deres virke handle i overensstemmelse med følgende principper: stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 3 B

Fællesskabet handler inden for rammerne af de beføjelser og mål, der er tillagt det ved denne Traktat.

På de områder, som ikke hører ind under dets enekompetence, handler Fællesskabet, i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, kun hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af Medlemsstaterne og derfor, på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan.

Fællesskabet handler kun i det omfang, det er nødvendigt for at nå denne Traktats mål.«

6) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. De opgaver, der påhviler Fællesskabet, varetages af

- et EUROPA-PARLAMENT
- et RÅD
- en KOMMISSION
- en DOMSTOL
- en REVISIONSRET.

Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt den ved denne Traktat.

2. Rådet og Kommissionen bistås af et økonomisk og socialt udvalg og et regionsudvalg med rådgivende funktioner.«

7) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 4 A

Der oprettes efter fremgangsmåderne i denne Traktat et europæisk system af centralbanker, i det følgende benævnt »ESCB«, og en europæisk centralbank, i det følgende benævnt »ECB«, som handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt dem ved denne Traktat og ved den statut for ESCB og for ECB, i det følgende benævnt »ESCB-statutten«, der er knyttet som bilag hertil.

Artikel 4 B

Der oprettes en europæisk investeringsbank, der handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved denne Traktat og ved den statut, der er knyttet som bilag hertil.»

- 8) Artikel 6 udgår og artikel 7 bliver til artikel 6. Stk. 2 heri affattes således:

»Efter fremgangsmåden i artikel 189 C kan Rådet give forskrifter med henblik på at forbyde sådan forskelsbehandling.«

- 9) Artikel 8, 8 A, 8 B og 8 C bliver til hhv. artikel 7, 7 A, 7 B og 7 C.

C. Følgende del indsættes:

»ANDEN DEL

UNIONSBORGERSKAB*Artikel 8*

1. Der indføres et unionsborgerskab.

Unionsborgerskab har enhver, der er statsborger i en Medlemsstat.

2. Unionsborgerne har de rettigheder og er underkastet de pligter, der er indeholdt i denne Traktat.

Artikel 8 A

1. Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på Medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i denne Traktat og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Rådet kan vedtage bestemmelser, der skal gøre det lettere at udøve de rettigheder, der er nævnt i stk. 1; medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffer Rådet afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Artikel 8 B

1. Enhver unionsborger, der har bopæl i en Medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, har valgret og er valgbar ved kommunale valg i den Medlemsstat, hvor han har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne Stat. Denne ret udøves med forbehold af de nærmere bestemmelser,

som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, skal vedtage inden den 31. december 1994; de nærmere bestemmelser kan omfatte undtagelser, når specifikke problemer i en Medlemsstat tilsiger dette.

2. Med forbehold af artikel 138, stk. 3, og gennemførelsesbestemmelserne hertil, har enhver unionsborger, der har bopæl i en Medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, valgret og er valgbar ved valg til Europa-Parlamentet i den Medlemsstat, hvor han har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne Stat. Denne ret kan udøves med forbehold af de nærmere bestemmelser, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, skal vedtage inden den 31. december 1993; de nærmere bestemmelser kan omfatte undtagelser, når specifikke problemer i en Medlemsstat tilsiger dette.

Artikel 8 C

Enhver unionsborger nyder i tredjelande, hvor den Medlemsstat, hvori han er statsborger, ikke er repræsenteret, enhver Medlemsstats diplomatiske og konsulære myndigheds beskyttelse på samme vilkår som statsborgere i denne Medlemsstat. Inden den 31. december 1993 udarbejder Medlemsstaterne indbyrdes de nødvendige regler og indleder de påkrævede internationale forhandlinger med henblik på at sikre denne beskyttelse.

Artikel 8 D

Enhver unionsborger har ret til at indgive andragender til Europa-Parlamentet i medfør af artikel 138 D.

Enhver unionsborger kan henvende sig til den ombudsmandsinstitution, der indføres i overensstemmelse med artikel 138 E.

Artikel 8 E

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg inden den 31. december 1993 og derefter hvert tredje år om gennemførelsen af bestemmelserne i denne del. Denne rapport skal omfatte spørgsmålet om Unionens udvikling.

På grundlag heraf og med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, vedtage bestemmelser med henblik på at styrke eller udbygge de rettigheder, der er fastsat i denne del, og det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage disse bestemmelser i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.»

D. Anden og tredje del slås sammen under følgende overskrift:

»TREDJE DEL

FÆLLESSKABETS POLITIKKER»

I denne del foretages følgende ændringer:

10) Artikel 49, indledningen, affattes således:

»Så snart denne Traktat er trådt i kraft, vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg ved udstedelse af direktiver eller forordninger de foranstaltninger, der er nødvendige for gradvis at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, således som denne er bestemt i artikel 48, især ved at:«

11) Artikel 54, stk. 2, affattes således:

»2. Efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg udsteder Rådet direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemførelse af en etape af etableringsfriheden inden for en bestemt erhvervsgræn.«

12) Artikel 56, stk. 2, affattes således:

»2. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet udsteder Rådet inden overgangsperiodens udløb med enstemmighed direktiver om samordning af ovennævnte love og administrativt fastsatte bestemmelser. Efter udløbet af anden etape udsteder Rådet dog efter fremgangsmåden i artikel 189 B direktiver om samordning af bestemmelser, som i hver enkelt Medlemsstat er fastsat administrativt.«

13) Artikel 57 affattes således:

»Artikel 57

1. For at lette adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed udsteder Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.

2. Med samme mål for øje udsteder Rådet inden overgangsperiodens udløb direktiver om samordning af Medlemsstaternes love og administrativt fastsatte bestemmelser om adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet udsteder direktiver, hvis gennemførelse i mindst én af Medlemsstaterne medfører en ændring af bestående lovgivningsprincipper for erhvervsreguleringen,

der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer. I andre tilfælde træffer Rådet afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 B.

3. For så vidt angår udøvelse af lægegering eller lignende virksomhed eller af farmaceutisk virksomhed, forudsætter den gradvise ophævelse af restriktionerne en samordning af de betingelser, der er opstillet af de forskellige Medlemsstater for udøvelse af sådanne erhverv.«

14) Overskriften til kapitel 4 affattes således:

»Kapitel 4

Kapital og betalinger«

15) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 73 A

Fra den 1. januar 1994 erstattes artikel 67-73 af artikel 73 B-73 G.

Artikel 73 B

1. Inden for rammerne af bestemmelserne i dette kapitel er alle restriktioner for kapitalbevægelser mellem Medlemsstaterne indbyrdes og mellem Medlemsstaterne og tredjelande forbudt.

2. Inden for rammerne af bestemmelserne i dette kapitel er alle restriktioner for betalinger mellem Medlemsstaterne indbyrdes og mellem Medlemsstaterne og tredjelande forbudt.

Artikel 73 C

1. Bestemmelserne i artikel 73 B berører ikke anvendelsen over for tredjelande af restriktioner, der den 31. december 1993 eksisterer i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning med hensyn til sådanne kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører direkte investeringer, herunder investering i fast ejendom, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers adgang til kapitalmarkeder.

2. I det det tilstræbes at virkeliggøre målsætningen om fri kapitalbevægelighed mellem Medlemsstater og tredjelande i den størst mulige udstrækning, og uden at de øvrige kapitler i denne Traktat berøres heraf, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtage foranstaltninger om kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører direkte investeringer, herunder investering i fast ejendom, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers adgang til kapitalmarkeder. Der kræves enstemmighed ved vedtagelse i henhold til dette stykke af

foranstaltninger, som er et tilbageskridt i fællesskabslovgivningen med hensyn til liberaliseringen af kapitalbevægelser til eller fra tredjelände.

Artikel 73 D

1. Bestemmelserne i artikel 73 B griber ikke ind i Medlemsstaternes ret til:

- a) at anvende de relevante bestemmelser i deres skattelovgivning, som sonderer imellem skatteydere, hvis situation er forskellig med hensyn til deres bopælssted eller med hensyn til det sted, hvor deres kapital er investeret;
- b) at træffe de nødvendige foranstaltninger for at hindre overtrædelser af deres nationale ret og forskrifter, især på skatte- og afgiftsområdet og i forbindelse med tilsynet med finansielle institutioner, eller til af administrative eller statistiske hensyn at fastlægge procedurer for anmeldelse af kapitalbevægelser eller til at træffe foranstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

2. Bestemmelserne i dette kapitel griber ikke ind i muligheden for at anvende sådanne restriktioner for etableringsretten, der er forenelige med denne Traktat.

3. De foranstaltninger og fremgangsmåder, der er nævnt i stk. 1 og 2, må ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af den frie bevægelighed for kapital og betalinger, som defineret i artikel 73 B.

Artikel 73 E

Uanset artikel 73 B er de Medlemsstater, der den 31. december 1993 er omfattet af en dispensation på grundlag af gældende fællesskabsret, berettiget til senest indtil den 31. december 1995 at opretholde de restriktioner for kapitalbevægelser, der er tilladt i kraft af de dispensationer, som gælder på nævnte tidspunkt.

Artikel 73 F

Hvis kapitalbevægelser til eller fra tredjelände under ganske særlige omstændigheder medfører eller truer med at medføre alvorlige vanskeligheder for Den Økonomiske og Monetære Unions funktion, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, træffe beskyttelsesforanstaltninger for en periode på højst seks måneder over for tredjelände, hvis sådanne foranstaltninger er strengt nødvendige.

Artikel 73 G

1. Hvis en handling fra Fællesskabets side i de i artikel 228 A omhandlede tilfælde skønnes nødvendig, kan Rådet efter fremgangsmåden i

artikel 228 A træffe de nødvendige hasteforanstaltninger med hensyn til kapitalbevægelser og betalinger over for de berørte tredjelände.

2. Med forbehold af artikel 224, og så længe Rådet ikke har truffet foranstaltninger i medfør af stk. 1, kan en Medlemsstat af alvorlige politiske grunde af hastende karakter træffe ensidige foranstaltninger over for et tredjelände med hensyn til kapitalbevægelser og betalinger. Kommissionen og de øvrige Medlemsstater underrettes om sådanne foranstaltninger senest på dagen for deres ikrafttrædelse.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan beslutte, at den pågældende Medlemsstat skal ændre eller ophæve de pågældende foranstaltninger. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om en sådan afgørelse truffet af Rådet.

Artikel 73 H

Indtil den 1. januar 1994 gælder følgende bestemmelser:

- 1) I det omfang fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer er gennemført mellem Medlemsstaterne i medfør af denne Traktat, forpligter hver Medlemsstat sig til at tillade betalinger, som vedrører udveksling af varer, tjenesteydelser og kapital, samt overførsler af kapital og lønninger, i den Medlemsstats valuta, i hvilken fordringshaveren eller adressaten opholder sig.

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at liberalisere deres betalinger ud over det i ovenstående afsnit foreskrevne, i det omfang deres økonomiske situation i almindelighed og deres betalingsbalances stilling i særdeleshed tillader det.

- 2) I det omfang udvekslingen af varer og tjenesteydelser samt kapitalbevægelserne kun er begrænset af restriktioner vedrørende de hertil knyttede betalinger, anvendes bestemmelserne i dette kapitel og i kapitlerne om ophævelse af kvantitative restriktioner og om liberalisering af tjenesteydelser analogt med henblik på gradvis at afskaffe disse restriktioner.
- 3) Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at indføre nye indbyrdes restriktioner for overførsler i forbindelse med de usynlige transaktioner, som er opregnet i listen i bilag III til denne Traktat.

Den gradvise afskaffelse af bestående restriktioner gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 63-65, i det omfang den ikke omfattes af reglerne i stk. 1 og 2 eller af de øvrige bestemmelser i dette kapitel.

- 4) Såfremt det viser sig nødvendigt, træffer Medlemsstaterne aftale om foranstaltninger for at muliggøre de i denne artikel omhandlede betalinger og overførsler; disse foranstaltninger må ikke stride mod de i denne Traktat anførte mål.»
- 16) Artikel 75 affattes således:
- »Artikel 75
1. Med henblik på gennemførelsen af artikel 74 og under hensyntagen til transportspørgsmålenes særlige karakter fastsætter Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg:
- a) fælles regler for international transport til eller fra en Medlemsstats område eller gennem en eller flere Medlemsstaters områder;
- b) de betingelser, under hvilke transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transporter i en Medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende;
- c) foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden;
- d) alle andre formålstjenlige bestemmelser.
2. De i stk. 1, litra a) og b), omhandlede bestemmelser fastsættes i løbet af overgangsperioden.
3. Uanset fremgangsmåden i stk. 1 og under hensyntagen til det nødvendige i en tilpasning til den økonomiske udvikling, der følger af det fælles markeds oprettelse, fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet samt Det Økonomiske og Sociale Udvalg med enstemmighed de bestemmelser, der vedrører principperne for ordningen på transportområdet, og hvis anvendelse alvorligt kunne påvirke levestandarden og beskæftigelsesniveauet i visse egne samt udnyttelsen af transportmateriellet.»
- 17) Overskriften til tredje del, afsnit I, erstattes af følgende:
- »AFSNIT V
- DE FÆLLES REGLER OM KONKURRENCE, FISKALE SPØRGSMÅL OG INDBYRDES TILNÆRMELSE AF LOVGIVNINGERNE**«
- 18) I artikel 92, stk. 3:
- indsættes følgende som litra d):
- »d) støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, når den ikke ændrer samhandels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser.«
- bliver det nuværende litra d) til litra e).
- 19) Artikel 94 affattes således:
- »Artikel 94
- Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, kan udstede de fornødne forordninger med henblik på anvendelsen af artikel 92 og 93, og især fastlægge betingelser for anvendelsen af artikel 93, stk. 3, og de former for støtte, som skal være undtaget fra denne fremgangsmåde.«
- 20) Artikel 99 affattes således:
- »Artikel 99
- Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager bestemmelser om harmonisering af lovgivningerne vedrørende omsætningsafgifter, punktafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang en sådan harmonisering er nødvendig for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion inden for den i artikel 7 A fastsatte frist.«
- 21) Artikel 100 affattes således:
- »Artikel 100
- Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, udsteder direktiver om indbyrdes tilnærmelse af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der direkte indvirker på det fælles markeds oprettelse eller funktion.«
- 22) Artikel 100 A, stk. 1, affattes således:
- »1. Uanset artikel 100 og medmindre andet er bestemt i denne Traktat, finder følgende bestemmelser anvendelse med henblik på virkeliggørelsen af de i artikel 7 A fastsatte mål. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager de foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af Medlemsstaternes love og

administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.»

23) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 100 C

1. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af Medlemsstaternes ydre grænser.

2. I tilfælde af, at der i et tredjeland opstår en nødsituation, der indebærer fare for en pludselig tilstrømning af statsborgere fra dette land til Fællesskabet, kan Rådet dog med kvalificeret flertal efter henstilling fra Kommissionen indføre visumpligt i en periode på højst seks måneder for statsborgere fra det pågældende land. Den visumpligt, der indføres i henhold til dette stykke, kan forlænges efter fremgangsmåden i stk. 1.

3. Fra den 1. januar 1996 træffer Rådet de i stk. 1 nævnte afgørelser med kvalificeret flertal. Rådet vedtager inden denne dato med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa.

4. På de områder, der er nævnt i denne artikel, skal Kommissionen behandle enhver anmodning, der fremsættes af en Medlemsstat om, at Kommissionen skal forelægge et forslag for Rådet.

5. Denne artikel berører ikke Medlemsstaternes udøvelse af deres forpligtelser til at opretholde lov og orden og beskytte den indre sikkerhed.

6. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse på andre forhold, hvis der træffes beslutning herom i henhold til artikel K.9 i bestemmelserne om samarbejde vedrørende retlige og indre anliggender i Traktaten om Den Europæiske Union, med forbehold af de afstemningsregler, der fastlægges samtidig hermed.

7. Bestemmelserne i konventioner, som er i kraft mellem Medlemsstaterne vedrørende forhold, der er omfattet af denne artikel, forbliver i kraft, så længe deres indhold ikke er erstattet af direktiver eller foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til denne artikel.»

24) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 100 D

Det koordinationsudvalg bestående af højtstående embedsmænd, der oprettes i henhold til artikel K.4 i Traktaten om Den Europæiske Union, bidrager til forberedelsen af Rådets arbejde på de områder, der er nævnt i artikel 100 C, jf. dog artikel 151.»

25) Tredje del, afsnit II, kapitel 1, 2 og 3, erstattes af følgende:

»AFSNIT VI

DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE POLITIK

Kapitel 1

Den økonomiske politik

Artikel 102 A

Medlemsstaterne fører deres økonomiske politikker med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af Fællesskabets mål, som disse er fastlagt i artikel 2, og i forbindelse med de overordnede retningslinjer, der er nævnt i artikel 103, stk. 2. Medlemsstaterne og Fællesskabet handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, der fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i artikel 3 A.

Artikel 103

1. Medlemsstaterne betragter deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordner dem i Rådet i overensstemmelse med artikel 102 A.

2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, udarbejder et udkast til de overordnede retningslinjer for Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og forelægger sine resultater for Det Europæiske Råd.

Det Europæiske Råd drøfter på grundlag af denne rapport fra Rådet en konklusion med hensyn til de overordnede retningslinjer for Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker.

På grundlag af denne konklusion vedtager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, en henstilling, hvori disse overordnede retningslinjer er fastlagt. Rådet underretter Europa-Parlamentet om sin henstilling.

3. For at sikre en snævrere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem Medlemsstaternes økonomiske resultater, skal Rådet på grundlag af rapporter fra Kommissionen overvåge den økonomiske udvikling i hver Medlemsstat og i Fællesskabet samt de økonomiske politikkers overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, og regelmæssigt foretage en samlet bedømmelse.

Med henblik på denne multilaterale overvågning tilsende Medlemsstaterne Kommissionen oplysning om vigtige foranstaltninger, som de har truffet inden for deres økonomiske politik, samt andre oplysninger, som de måtte finde nødvendige.

4. Viser det sig i forbindelse med den i stk. 3 nævnte fremgangsmåde, at en Medlemsstats økonomiske politik ikke er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, eller at der er risiko for, at den bringer Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, rette de nødvendige henstillinger til den pågældende Medlemsstat. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan beslutte at offentliggøre sine henstillinger.

Formanden for Rådet og Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet om resultaterne af den multilaterale overvågning. Formanden for Rådet kan opfordres til at give møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg, hvis Rådet har offentliggjort henstillingerne.

5. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C, kan vedtage nærmere bestemmelser for den multilaterale overvågningsprocedure, der er omhandlet i stk. 3 og 4 i nærværende artikel.

Artikel 103 A

1. Med forbehold af de øvrige fremgangsmåder i denne Traktat kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, vedtage foranstaltninger, der er afpasset efter den økonomiske situation, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter.

2. I tilfælde af vanskeligheder eller alvorlig risiko for store vanskeligheder i en Medlemsstat som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over, kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, på bestemte betingelser yde den pågældende Medlemsstat finansiell støtte fra Fællesskabet. Såfremt de store vanskeligheder skyldes naturkatastrofer, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den afgørelse, der er truffet.

Artikel 104

1. Det er ECB og Medlemsstaternes centralbanker, i det følgende benævnt »de nationale centralbanker«, forbudt at give fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i Medlemsstaterne mulighed for at foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter, og det samme gælder ECB's og de nationale centralbankers køb af gældsinstrumenter direkte fra disse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke for offentligt ejede kreditinstitutter, som i forbindelse med forsyningen med reserver fra centralbankernes side skal have samme behandling af de nationale centralbanker og ECB som private kreditinstitutter.

Artikel 104 A

1. Enhver foranstaltning, der ikke er baseret på tilsynsmæssige hensyn, og hvorved der gives fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i Medlemsstaterne privilegeret adgang til finansielle institutioner, er forbudt.

2. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C, skal inden den 1. januar 1994 fastlægge definitioner for gennemførelsen af det forbud, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 104 B

1. Fællesskabet hæfter ikke for og må heller ikke påtage sig forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i en Medlemsstat, idet dette dog ikke gælder for gensidige finansielle garantier for gennemførelsen af et bestemt projekt i fællesskab. En Medlemsstat hæfter ikke for og påtager sig ikke forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i en anden Medlemsstat, idet dette dog ikke gælder for gensidige finansielle garantier for gennemførelsen af et bestemt projekt i fællesskab.

2. Om nødvendigt kan Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C, fastlægge definitioner med henblik på gennemførelsen af det forbud, der er omhandlet i artikel 104 og i nærværende artikel.

Artikel 104 C

1. Medlemsstaterne skal undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

2. Kommissionen overvåger udviklingen i Medlemsstaternes budgetsituation og i deres offentlige gæld med henblik på at identificere alvorlige fejl. Den skal navnlig undersøge, om budgetdisciplinen overholdes på grundlag af følgende to kriterier:

a) hvorvidt den procentdel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, medmindre

— denne procentdel er faldet væsentligt og vedvarende og har nået et niveau, der ligger tæt på referenceværdien;

— eller overskridelsen af referenceværdien kun er exceptionel og midlertidig, og nævnte procentdel fortsat ligger tæt på referenceværdien;

b) hvorvidt den procentdel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, medmindre denne procentdel mindskes tilstrækkeligt og nærmer sig referenceværdien med en tilfredsstillende hastighed.

Referenceværdierne er fastsat i den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til denne Traktat.

3. Hvis en Medlemsstat ikke opfylder kravene i forbindelse med et af eller begge disse kriterier, udarbejder Kommissionen en rapport. I Kommissionens rapport tages der ligeledes hensyn til, om det offentlige underskud overstiger de offentlige investeringsudgifter, samt til alle andre relevante forhold, herunder Medlemsstatens økonomiske og budgetmæssige situation på mellemlang sigt.

Kommissionen kan ligeledes udarbejde en rapport, hvis den, selv om kravene efter kriterierne er opfyldt, er af den opfattelse, at der er risiko for et uforholdsmæssigt stort underskud i en Medlemsstat.

4. Det i artikel 109 C omhandlede udvalg afgiver udtalelse om Kommissionens rapport.

5. Hvis Kommissionen finder, at der er eller kan opstå et uforholdsmæssigt stort underskud i en Medlemsstat, skal den afgive en udtalelse til Rådet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og under hensyntagen til de bemærkninger, som den pågældende Medlemsstat måtte ønske at fremsætte, fastslår efter en generel vurdering, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.

7. Fastslås det i henhold til stk. 6, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, retter Rådet henstillinger til den pågældende Medlemsstat med henblik på at bringe denne situation til ophør inden for en given frist. Disse henstillinger offentliggøres ikke, jf. dog stk. 8.

8. Konstaterer Rådet, at dets henstillinger ikke er fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger inden for den fastsatte frist, kan det offentliggøre sine henstillinger.

9. Undlader en Medlemsstat fortsat at efterkomme Rådets henstillinger, kan Rådet beslutte at pålægge Medlemsstaten inden for en bestemt frist at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, som Rådet skønner nødvendig for at rette op på situationen.

I et sådant tilfælde kan Rådet anmode den pågældende Medlemsstat om at forelægge rapporter i henhold til en bestemt tidsplan for at undersøge denne Medlemsstats tilpasningsbestrebelse.

10. Den i artikel 169-170 fastsatte klageret kan ikke udøves i forbindelse med stk. 1-9 i nærværende artikel.

11. Så længe en Medlemsstat ikke efterkommer en beslutning, der er truffet i overensstemmelse med stk. 9, kan Rådet beslutte at anvende eller forstærke, alt efter situationen, en eller flere af følgende foranstaltninger:

— kræve, at den pågældende Medlemsstat offentliggør yderligere oplysninger, der skal specificeres af Rådet, før den udsteder obligationer og andre værdipapirer;

— opfordre Den Europæiske Investeringsbank til at tage sin udlånspolitik over for den pågældende Medlemsstat op til fornyet overvejelse;

— kræve, at den pågældende Medlemsstat deponerer et ikke-rentebærende beløb af en passende størrelse hos Fællesskabet, indtil det uforholdsmæssigt store underskud efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

— pålægge bod af en passende størrelse.

Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om de afgørelser, der er truffet.

12. Rådet ophæver nogle af eller alle sine afgørelser som omhandlet i stk. 6-9 og stk. 11, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende Medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret. Hvis Rådet tidligere er fremkommet med offentlige henstillinger, fremsætter det, så snart afgørelsen efter stk. 8 er ophævet, en offentlig erklæring om, at der ikke længere er et uforholdsmæssigt stort underskud i den pågældende Medlemsstat.

13. Når Rådet træffer de i stk. 7-9 og stk. 11 og 12 nævnte afgørelser, træffer det afgørelse på grundlag af en henstilling fra Kommissionen med et flertal på to tredjedele af sine medlemmers stemmer som vægтет i henhold til artikel 148, stk. 2, idet stemmer afgivet af den berørte Medlemsstat dog ikke medregnes.

14. Den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til denne Traktat, indeholder yderligere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af den procedure, der er beskrevet i denne artikel.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB, vedtager passende bestemmelser, som derefter erstatter ovennævnte protokol.

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette stykke fastsætter Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, inden den 1. januar 1994 de nærmere regler og definitioner for anvendelsen af bestemmelserne i nævnte protokol.

Kapitel 2

Den monetære politik

Artikel 105

1. Hovedmålet for ESCB er at fastholde prisstabilitet. Uden at målsætningen om prisstabilitet derved berøres, støtter ESCB de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål som fastsat i artikel 2. ESCB handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, som fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i artikel 3 A.

2. De grundlæggende opgaver, der skal udføres af ESCB, er:

- at formulere og gennemføre Fællesskabets monetære politik;
- at foretage transaktioner i udenlandsk valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 109;
- at besidde og forvalte Medlemsstaternes officielle valutareserver;
- at fremme betalingssystemernes smidige funktion.

3. Stk. 2, tredje led, berører ikke Medlemsstaternes regeringers besiddelse og forvaltning af arbejdsbeholdninger i udenlandske valutaer.

4. ECB skal høres

- om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dens kompetenceområder;
- af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforordning inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 106, stk. 6;

ECB kan forelægge udtalelser for de relevante fællesskabsinstitutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

5. ESCB bidrager til en smidig gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB samt efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, kan overdrage ECB specifikke opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikringselskaber.

Artikel 105 A

1. ECB har eneret til at bemyndige udstedelse af pengesedler i Fællesskabet. ECB og de nationale centralbanker kan udstede pengesedler. De pengesedler, der udstedes af ECB og de nationale centralbanker, er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Fællesskabet.

2. Medlemsstaterne kan udstede mønter med forbehold af ECB's godkendelse af omfanget heraf. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af ECB, kan vedtage foranstaltninger med henblik på at harmonisere den pålydende værdi og de tekniske specifikationer for alle mønter, som er bestemt til at sættes i omløb, i den udstrækning det er nødvendigt af hensyn til mønternes smidige omløb i Fællesskabet.

Artikel 106

1. ESCB består af ECB og de nationale centralbanker.

2. ECB har status som juridisk person.

3. ESCB styres af ECB's besluttede organer, som er Styrelsesrådet og Direktionen.

4. ESCB-statutten er nedfældet i en protokol, der er knyttet som bilag til denne Traktat.

5. Artikel 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1.a) og 36 i ESCB-statutten kan ændres af Rådet, der enten træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra ECB og efter høring af Kommissionen eller med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB. I hvert tilfælde skal der indhentes samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB eller på grundlag af en henstilling fra ECB og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen, vedtager de bestemmelser, der er nævnt i artikel 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i ESCB-statutten.

Artikel 107

Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som de har fået pålagt ved denne Traktat og ESCB-statutten må hverken ECB, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disse besluttede organer søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, fra Medlemsstaternes regeringer eller fra nogen anden side. Fællesskabets institutioner og organer samt Medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke at søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af ECB's eller af de nationale centralbankers besluttede organer udfører deres opgaver.

Artikel 108

Senest på tidspunktet for oprettelsen af ESCB sørger hver Medlemsstat for, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for dens nationale centralbank, er forenelig med denne Traktat og ESCB-statutten.

Artikel 108 A

1. Med henblik på at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB, skal ECB i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat og på de betingelser, der er fastsat i ESCB-statutten:

— udstede forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de opgaver, der er fastlagt i artikel 3.1, første led, og i artikel 19.1, 22 eller 25.2 i ESCB-statutten, samt i tilfælde, der fastsættes i de retsakter vedtaget af Rådet, der er nævnt i artikel 106, stk. 6;

— vedtage de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB efter denne Traktat og ESCB-statutten;

— rette henstillinger og afgive udtalelser.

2. En forordning er almengyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver Medlemsstat.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Artikel 190, 191 og 192 gælder for forordninger og beslutninger vedtaget af ECB.

ECB kan beslutte at offentliggøre sine beslutninger, henstillinger og udtalelser.

3. Inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 106, stk. 6, skal ECB være berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens forordninger og beslutninger.

Artikel 109

1. Uanset artikel 228 kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på grundlag af en henstilling fra ECB eller Kommissionen og efter høring af ECB, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, efter høring af Europa-Parlamentet, i overensstemmelse med fremgangsmåderne i stk. 3 for de der nævnte arrangementer indgå formelle aftaler om et valutakurssystem for ECUen over for ikkefællesskabsvalutaer. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra ECB eller Kommissionen og efter høring af ECB, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, kan vedtage, ændre eller ophæve centralkurserne for ECUen inden for valutakurssystemet. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om enhver vedtagelse, ændring eller ophævelse af centralkurserne for ECUen.

2. Såfremt der ikke findes noget valutakurssystem i forhold til en eller flere ikke-fællesskabsvalutaer som nævnt i stk. 1, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal enten på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB eller på grundlag af en henstilling fra ECB, udarbejde generelle retningslinjer for valutakurspolitikken i forhold til disse valutaer. Disse generelle retningslinjer berører ikke ESCB's hovedmålsætning om at fastholde prisstabilitet.

3. Såfremt Fællesskabet skal forhandle aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger med en eller flere stater eller

internationale organisationer, fastlægger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB, uanset artikel 228 arrangementer for forhandling og indgåelse af sådanne aftaler. Disse arrangementer skal sikre, at Fællesskabet udtrykker én enkelt holdning. Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud.

Aftaler, der er indgået i henhold til dette stykke, er bindende for Fællesskabets institutioner, ECB og Medlemsstaterne.

4. Med forbehold af stk. 1 skal Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB med kvalificeret flertal, fastlægge Fællesskabets holdning på internationalt plan i forbindelse med spørgsmål af særlig interesse for Den Økonomiske og Monetære Union samt, idet det her træffer afgørelse med enstemighed, fastlægge dets repræsentation under overholdelse af den kompetencefordeling, der er fastsat i artikel 103 og 105.

5. Med forbehold af Fællesskabets kompetence og Fællesskabets aftaler for så vidt angår Den Økonomiske og Monetære Union, kan Medlemsstaterne forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

Kapitel 3

Institutionelle bestemmelser

Artikel 109 A

1. ECB's Styrelsesråd består af medlemmerne af ECB's Direktion og cheferne for de nationale centralbanker.

2. a) Direktionen består af formanden, næstformanden og fire andre medlemmer.

b) Formanden og næstformanden samt de øvrige medlemmer af Direktionen udnævnes blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen, efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- eller regeringschefsniveau, på grundlag af en indstilling fra Rådet, efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet for ECB.

Deres embedsperiode er på 8 år, og mandatet kan ikke fornyes.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Direktionen.

Artikel 109 B

1. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan uden stemmeret deltage i møderne i ECB's Styrelsesråd.

Formanden for Rådet kan fremsætte forslag til drøftelse i ECB's Styrelsesråd.

2. Formanden for ECB opfordres til at deltage i Rådets møder, når dette behandler spørgsmål vedrørende ESCB's mål og opgaver.

3. ECB fremsender en årsberetning om ESCB's aktiviteter og om den monetære politik i det foregående og det indeværende år til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd. Formanden for ECB forelægger beretningen for Rådet og for Europa-Parlamentet, som kan foranstalte en generel drøftelse på grundlag heraf.

Formanden for ECB og de øvrige medlemmer af Direktionen kan på anmodning af Europa-Parlamentet eller på eget initiativ høres af Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

Artikel 109 C

1. Med henblik på at fremme en samordning af Medlemsstaternes politik i det fulde omfang, der er nødvendigt for det indre markeds funktion, oprettes der et rådgivende monetært udvalg.

Udvalget har til opgave:

— at følge Medlemsstaternes og Fællesskabets monetære og finansielle situation samt Medlemsstaternes almindelige betalingssystemer og at aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen;

— at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner;

— med forbehold af artikel 151 at bidrage til forbedringen af Rådets arbejde som nævnt i artikel 73 F, 73 G, artikel 103, stk. 2, 3, 4 og 5, artikel 103 A, 104 A, 104 B, 104 C, artikel 109 E, stk. 2, artikel 109 F, stk. 6, artikel 109 H, 109 I, 109 J, stk. 2, og artikel 109 K, stk. 1;

— mindst en gang om året at undersøge situationen med hensyn til kapitalbevægelser og friheden til at foretage betalinger, som den følger af anvendelsen af denne Traktat og af Rådets foranstaltninger; undersøgelsen skal omfatte alle foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og beta-

linger; Udvalget aflægger beretning til Kommissionen og Rådet om resultaterne af denne undersøgelse.

Medlemsstaterne og Kommissionen udnævner hver to medlemmer af Det Monetære Udvalg.

2. Ved indledningen af tredje fase oprettes der et økonomisk og finansielt udvalg. Det Monetære Udvalg, der er omhandlet i stk. 1, opløses.

Det Økonomiske og Finansielle Udvalg har til opgave:

— at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner;

— at følge Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske og finansielle situation og aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen, især om de finansielle forbindelser med tredjelande og internationale institutioner;

— med forbehold af artikel 151 at bidrage til forbedringen af Rådets arbejde som nævnt i artikel 73 F, 73 G, artikel 103, stk. 2-5, artikel 103 A, 104 A, 104 B, 104 C, artikel 105, stk. 6, artikel 105 A, stk. 2, artikel 106, stk. 5 og 6, artikel 109, 109 H, artikel 109 I, stk. 2 og 3, artikel 109 K, stk. 2, og artikel 109 L, stk. 4 og 5, og at udføre andre rådgivende og forberedende opgaver, som Rådet har pålagt det;

— mindst en gang om året at undersøge situationen med hensyn til kapitalbevægelser og friheden til at foretage betalinger, som den følger af anvendelsen af Traktaten og af Rådets foranstaltninger; undersøgelsen skal omfatte alle foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og betalinger; Udvalget aflægger beretning til Kommissionen og Rådet om resultaterne af denne undersøgelse.

Medlemsstaterne, Kommissionen og ECB udnævner hver højest to medlemmer af Udvalget.

3. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB og det i denne artikel omhandlede udvalg, fastlægger nærmere bestemmelser for sammensætningen af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den pågældende afgørelse.

4. Ud over de opgaver, der er anført i stk. 2, følger Udvalget, såfremt og så længe der findes Medlemsstater med en dispensation som nævnt i artikel 109 K

og 109 L, disse Medlemsstaters monetære og finansielle situation samt deres generelle betalingssystem og aflægger regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen.

Artikel 109 D

For så vidt angår spørgsmål, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 103, stk. 4, artikel 104 C, bortset fra stk. 14, artikel 109, 109 J, 109 K og artikel 109 L, stk. 4 og 5, kan Rådet eller en Medlemsstat anmode Kommissionen om, alt efter tilfældet, at fremsætte en henstilling eller et forslag. Kommissionen behandler sådanne anmodninger og forelægger straks Rådet sine konklusioner.

Kapitel 4

Overgangsbestemmelser

Artikel 109 E

1. Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union begynder den 1. januar 1994.

2. Inden denne dato

a) skal hver Medlemsstat:

— om nødvendigt træffe passende foranstaltninger til at efterleve forbuddene i artikel 73 B, med forbehold af artikel 73 E, og i artikel 104 og artikel 104 A, stk. 1;

— om fornødent, med henblik på at muliggøre den i litra b) nævnte vurdering, vedtage flerårige programmer med det formål at sikre den vedvarende konvergens, der er nødvendig for gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union, navnlig for så vidt angår prisstabilitet og sunde offentlige finanser.

b) skal Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen vurdere de fremskridt, der er gjort med hensyn til den økonomiske og monetære konvergens, især for så vidt angår prisstabilitet og sunde offentlige finanser, og de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af fællesskabsbestemmelserne om det indre marked.

3. Bestemmelserne i artikel 104, artikel 104 A, stk. 1, artikel 104 B, stk. 1, og artikel 104 C, bortset fra stk. 1, 9, 11 og 14, finder anvendelse fra begyndelsen af anden fase.

Bestemmelserne i artikel 103 A, stk. 2, artikel 104 C, stk. 1, 9 og 11, artikel 105, 105 A, 107, 109, 109 A, 109 B samt artikel 109 C, stk. 2 og 4, finder anvendelse fra begyndelsen af tredje fase.

4. I anden fase skal Medlemsstaterne bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

5. Under anden fase skal hver Medlemsstat i givet fald indlede den proces, der skal føre frem til dens centralbanks uafhængighed i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 108.

Artikel 109 F

1. Ved indledningen af anden fase oprettes Det Europæiske Monetære Institut, i det følgende benævnt »EMI«, og det påbegynder sit virke; det har status som juridisk person og ledes og forvaltes af et råd, der består af en formand og cheferne for de nationale centralbanker, idet en af disse chefer skal være næstformand.

Formanden udnævnes ved fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau på grundlag af en indstilling fra enten Komiteen af Medlemsstaternes Centralbankchefer, i det følgende benævnt »Centralbankchefkomiteen« eller Rådet for EMI og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet. Formanden udvælges blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme og har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen. Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være formand for EMI. Rådet for EMI udnævner næstformanden.

Statuten for EMI fastsættes i en protokol, der knyttes som bilag til denne Traktat.

Centralbankchefkomiteen opløses ved indledningen af anden fase.

2. EMI har til opgave at

- styrke samarbejdet mellem Medlemsstaternes centralbanker;
- styrke samordningen af Medlemsstaternes monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet;
- overvåge Det Europæiske Monetære systems funktion;
- afholde konsultationer vedrørende spørgsmål, der falder ind under de nationale centralbankers kompetence, og som berører de finansielle institutioners og markeders stabilitet;

— overtage opgaverne fra Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde, som opløses; de nærmere bestemmelser for opløsningen fastsættes i statuten for EMI;

— lette anvendelsen af ECUen og overvåge dens udvikling, herunder om ECU-clearingsystemet fungerer smidigt.

3. Som forberedelse til tredje fase skal EMI

— forberede de instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at føre en fælles monetær politik i tredje fase;

— hvor det er nødvendigt fremme harmoniseringen af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dets kompetenceområde;

— forberede regler for transaktioner, som skal udføres af de nationale centralbanker inden for rammerne af ESCB;

— fremme effektiviteten af grænseoverskridende betalinger;

— føre tilsyn med den tekniske forberedelse af ECU-sedler.

Senest den 31. december 1996 skal EMI fastlægge de vedtægtsmæssige, organisationsmæssige og logistiske rammer, der er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine opgaver i tredje fase. Disse rammer forelægges ECB til afgørelse på datoen for dennes oprettelse.

4. EMI, der træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af medlemmerne af dets Råd, kan

— afgive udtalelser eller rette henstillinger vedrørende det generelle sigte for penge- og valutakurspolitikken samt de dertil knyttede foranstaltninger, som hver Medlemsstat har indført;

— rette udtalelser eller henstillinger til regeringerne og til Rådet vedrørende politikker, som vil kunne påvirke Fællesskabets monetære situation indadtil og udadtil, og navnlig Det Europæiske Monetære Systems funktion;

— rette henstillinger til Medlemsstaternes monetære myndigheder vedrørende varetagelsen af deres monetære politik.

5. EMI kan efter enstemmig afgørelse beslutte at offentliggøre sine udtalelser og henstillinger.

6. EMI høres af Rådet om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dets kompetenceområde.

Inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, høres EMI af myndighederne i Medlemsstaterne om ethvert udkast til retsforskrift inden for dets kompetenceområde.

7. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, kan overdrage EMI andre opgaver med henblik på forberedelsen af tredje fase.

8. I de tilfælde, hvor ECB ifølge denne Traktat har en rådgivende funktion skal henvisninger til ECB i tiden indtil oprettelsen af ECB forstås som henvisninger til EMI.

I de tilfælde, hvor EMI ifølge denne Traktat har en rådgivende funktion, skal henvisninger til EMI i tiden før den 1. januar 1994 forstås som henvisninger til Centralbankchefkomiteen.

9. I anden fase forstås udtrykket ECB, som anvendt i artikel 173, 175, 176, 177, 180 og 215, som EMI.

Artikel 109 G

ECU-kurvens valutasammensætning ændres ikke.

Fra indledningen af tredje fase er ECUens værdi uigenkaldeligt fastlåst i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 109 L, stk. 4.

Artikel 109 H

1. I tilfælde af, at en Medlemsstat har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance, enten som følge af uligevægt på dens globale betalingsbalance eller som følge af arten af den valuta, den råder over, og navnlig når disse vanskeligheder vil kunne bringe det fælles markeds funktion eller den gradvise virkeliggørelse af den fælles handelspolitik i fare, indleder Kommissionen straks en undersøgelse af situationen i den pågældende Stat og af de foranstaltninger, som denne har truffet eller kan træffe i henhold til bestemmelserne i denne Traktat under anvendelse af alle til rådighed stående midler. Kommissionen angiver de foranstaltninger, som den henstiller til den pågældende Stat at træffe.

Såfremt de af en Medlemsstat trufne forholdsregler og de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger viser sig utilstrækkelige til at afhjælpe de opståede eller truende vanskeligheder, skal Kommissionen efter at have indhentet udtalelse fra det i artikel 109 C nævnte Udvalg rette henstilling til Rådet om gensidig bistandsydelse og passende former herfor.

Kommissionen holder regelmæssigt Rådet underrettet om situationen og dens udvikling.

2. Rådet træffer med kvalificeret flertal afgørelse om ydelse af gensidig bistand; det udsteder direktiver eller vedtager beslutninger, som fastlægger vilkårene for og den nærmere udformning af denne bistand. Den gensidige bistand kan især gå ud på:

- a) fælles optræden over for andre internationale organisationer, til hvilke Medlemsstaterne kan henvende sig;
- b) foranstaltninger, som er nødvendige for at undgå omlægninger i samhandelen, når den stat, der er i vanskeligheder, opretholder eller genindfører kvantitative restriktioner over for tredjelande;
- c) ydelse af kreditter i begrænset omfang fra de øvrige Medlemsstater under forbehold af deres samtykke.

3. Godkender Rådet ikke den gensidige bistand, hvorom Kommissionen har rettet henstilling, eller er den ydede bistand og de trufne foranstaltninger utilstrækkelige, bemyndiger Kommissionen den Stat, der er i vanskeligheder, til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde denne bemyndigelse og ændre vilkårene for og udformningen af beskyttelsesforanstaltningerne.

4. Denne artikel finder ikke længere anvendelse fra begyndelsen af tredje fase, jf. dog artikel 109 K, stk. 6.

Artikel 109 I

1. Opstår der en pludselig betalingsbalancekrise, og træffes der ikke omgående beslutning i henhold til artikel 109 H, stk. 2, kan den pågældende Medlemsstat i forebyggende øjemed træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal medføre mindst mulig forstyrrelse i det fælles markeds funktion og må ikke gå ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at afhjælpe de pludseligt opståede vanskeligheder.

2. Kommissionen og de øvrige Medlemsstater skal underrettes om disse beskyttelsesforanstaltninger

senest ved deres ikrafttræden. Kommissionen kan anbefale Rådet, at der ydes gensidig bistand i henhold til artikel 109 H.

3. Efter udtalelse fra Kommissionen og høring af det i artikel 109 C nævnte udvalg kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte, at den pågældende Stat skal ændre, udsætte eller ophæve ovennævnte beskyttelsesforanstaltninger.

4. Denne artikel finder ikke længere anvendelse fra begyndelsen af tredje fase, jf. dog artikel 109 K, stk. 6.

Artikel 109 J

1. Kommissionen og EMI aflægger beretning til Rådet om Medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union. Disse beretninger skal omfatte en undersøgelse af, hvorvidt hver Medlemsstats nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, er forenelig med artikel 107 og 108 i denne Traktat, samt med ESCB-statutten. I beretningerne skal det ligeledes undersøges, om der er opnået en høj grad af vedvarende konvergens ved, at hver Medlemsstat har opfyldt følgende kriterier:

— en høj grad af prisstabilitet; dette vil fremgå af en inflationstakt, som ligger tæt op ad inflations-takten i de højst tre Medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet;

— holdbare offentlige finanser; dette vil fremgå af, at Medlemsstaten har opnået en offentlig budgetstilling, der ikke udviser et uforholdsmæssigt stort underskud som fastslået i henhold til artikel 104 C, stk. 6;

— overholdelse af de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme i mindst to år uden devaluering over for andre Medlemsstaters valutaer;

— den varige karakter af den konvergens, Medlemsstaten har opnået, samt af dens deltagelse i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme, som afspejlet i de langfristede rentesatser.

De fire kriterier, der er nævnt i dette stykke, og de relevante tidsrum, de skal overholdes i, er præciseret nærmere i en protokol, der er knyttet som bilag til denne Traktat. Kommissionens og EMI's beretninger skal også omhandle ECUens udvikling, resultaterne af markedsintegrationen, situationen for og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster og en redegørelse for udviklingen i enhedslønomsåbnin-gerne og andre prisindeks.

2. På grundlag af disse beretninger vurderer Rådet med kvalificeret flertal efter henstilling fra Kommissionen,

— om hver enkelt Medlemsstat opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta;

— om et flertal af Medlemsstaterne opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta;

og anbefaler sine konklusioner til Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne. Europa-Parlamentet skal høres og forelægge sin udtalelse for Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne.

3. Under behørigt hensyn til de beretninger, der er omhandlet i stk. 1, samt til den udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er omhandlet i stk. 2, skal Rådet, i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne, med kvalificeret flertal og senest den 31. december 1996 afgøre

— om et flertal af Medlemsstaterne opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta på grundlag af de anbefalinger fra Rådet, der er omhandlet i stk. 2;

— om det er hensigtsmæssigt for Fællesskabet at gå over til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union;

og i bekræftende fald

— fastsætte datoen for indledning af tredje fase.

4. Hvis datoen for indledning af tredje fase ikke er blevet fastsat ved udgangen af 1997, indledes den tredje fase den 1. januar 1999. Inden den 1. juli 1998 skal Rådet, i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne, efter en gentagelse af fremgangsmåden i stk. 1 og 2 med undtagelse af stk. 2, andet led, og under hensyn til de i stk. 1 omhandlede beretninger samt Europa-Parlamentets udtalelse, med kvalificeret flertal og på grundlag af Rådets anbefalinger som omhandlet i stk. 2 bekræfte, hvilke Medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta.

Artikel 109 K

1. Såfremt beslutningen er blevet truffet om at fastsætte datoen i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 3, træffer Rådet på grundlag af sine anbefalinger som omhandlet i artikel 109 J, stk. 2, med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen afgørelse om, hvorvidt nogle

Medlemsstater skal indrømmes en dispensation som defineret i stk. 3 i nærværende artikel, og i givet fald hvilke. Sådanne Medlemsstater benævnes i denne Traktat »Medlemsstater med dispensation«.

Såfremt Rådet i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 4, har bekræftet, hvilke Medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta, skal de Medlemsstater, der ikke opfylder betingelserne, indrømmes en dispensation som defineret i stk. 3 i nærværende artikel. Sådanne Medlemsstater benævnes i denne Traktat »Medlemsstater med dispensation«.

2. Mindst en gang hvert andet år, eller på anmodning fra en Medlemsstat med dispensation, aflægger Kommissionen og ECB beretning til Rådet efter fremgangsmåden i artikel 109 J, stk. 1. Efter høring af Europa-Parlamentet og efter drøftelse i Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om, hvilke Medlemsstater med dispensation der opfylder de nødvendige betingelser baseret på kriterierne i artikel 109 J, stk. 1, og ophæver de pågældende Medlemsstaters dispensation.

3. En dispensation som anført i stk. 1 medfører, at følgende artikler ikke gælder for den pågældende Medlemsstat: artikel 104 C, stk. 9 og 11, artikel 105, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 105 A, 108 A, 109 og artikel 109 A, stk. 2, litra b). Udelukkelsen af den pågældende Medlemsstat og dens nationale centralbank fra rettighederne og forpligtelserne inden for ESCB er præciseret i kapitel IX i ESCB-statutten.

4. I artikel 105, stk. 1, 2 og 3, artikel 105 A, 108 A, 109 og artikel 109 A, stk. 2, litra b), forstås ved Medlemsstater »Medlemsstater uden dispensation«.

5. Stemmerettighederne for Medlemsstater med dispensation suspenderes i forbindelse med de rådsafgørelser, hvortil der henvises i de i stk. 3 nævnte artikler i denne Traktat. Uanset artikel 148 og artikel 189 A, stk. 1, defineres kvalificeret flertal i dette tilfælde som to tredjedele af de stemmer, der er afgivet af repræsentanterne for Medlemsstater uden dispensation som vægget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 2, og der kræves enstemmighed blandt de pågældende Medlemsstater for så vidt angår en retsakt, der kræver enstemmighed.

6. Artikel 109 H og 109 I finder fortsat anvendelse på en Medlemsstat med dispensation.

Artikel 109 L

1. Straks efter, at afgørelsen om datoen for indledning af tredje fase er truffet i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 3, eller i påkommende tilfælde straks efter den 1. juli 1998:

— vedtager Rådet de bestemmelser, der henvises til i artikel 106, stk. 6;

— udpeger regeringerne i Medlemsstaterne uden dispensation efter fremgangsmåden i artikel 50 i ESCB-statutten formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af ECB's Direktion. Hvis der er Medlemsstater med dispensation, kan antallet af medlemmer af Direktionen være mindre end det, der er fastsat i artikel 11.1 i ESCB-statutten, men det må under ingen omstændigheder være under fire.

Så snart Direktionen er blevet udnævnt, er ESCB og ECB oprettet, og de forbereder deres fulde virke som beskrevet i denne Traktat og ESCB-statutten. Den fulde udøvelse af deres beføjelser begynder på tredje fases første dag.

2. Så snart ECB er oprettet, overtager ECB om nødvendigt EMI's opgaver. EMI træder i likvidation, når ECB er oprettet; de nærmere regler for likvidationen er fastsat i EMI-statutten.

3. Hvis og så længe der er Medlemsstater med dispensation, og med forbehold af artikel 106, stk. 3, i denne Traktat, nedsættes ECB's Generelle Råd, jf. artikel 45 i ESCB-statutten, som ECB's tredje beslutende organ.

4. På datoen for indledning af tredje fase vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed blandt Medlemsstaterne uden dispensation på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, de omregningskurser, til hvilke deres valutaer fastlåses uigenkaldeligt, og til hvilken uigenkaldeligt fastlåst kurs ECUen træder i stedet for disse valutaer, og ECUen vil blive en selvstændig valuta. Denne foranstaltning ændrer ikke i sig selv ECUens værdi udadtil. Rådet træffer efter samme fremgangsmåde også de andre foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig indførelse af ECUen som disse Medlemsstaters fælles valuta.

5. Hvis det i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 109 K, stk. 2, besluttes at ophæve en dispensation, vedtager Rådet med enstemmighed blandt Medlemsstaterne uden dispensation og den berørte Medlemsstat, på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, den kurs, til hvilken ECUen

træder i stedet for den berørte Medlemsstats valuta, og træffer de andre foranstaltninger, som er nødvendige for indførelse af ECUen som fælles valuta i den pågældende Medlemsstat.

Artikel 109 M

1. Indtil indledningen af tredje fase behandler hver Medlemsstat sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse. Medlemsstaterne tager i denne forbindelse hensyn til erfaringer fra samarbejdet inden for rammerne af Det Europæiske Monetære System (EMS) og udviklingen af ECUen under iagttagelse af de gældende beføjelser.

2. Fra indledningen af tredje fase og så længe en Medlemsstat har dispensation finder stk. 1 tilsvarende anvendelse på den pågældende Medlemsstats valutakurspolitik.

- 26) Overskriften til tredje del, afsnit II, kapitel 4, erstattes af følgende:

»AFSNIT VII

DEN FÆLLES HANDELSPOLITIK

- 27) Artikel 111 ophæves.

- 28) Artikel 113 affattes således:

»Artikel 113

1. Den fælles handelspolitik bygger på ensartede principper navnlig for så vidt angår toldændringer, indgåelse af told- og handelsaftaler, gennemførelse af ensartethed i liberaliseringsforanstaltninger, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, herunder foranstaltninger mod dumping og subsidieordninger.

2. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet vedrørende iværksættelse af den fælles handelspolitik.

3. Skal der føres forhandlinger om aftaler med en eller flere stater eller internationale organisationer, retter Kommissionen henstillinger til Rådet, som bemyndiger den til at indlede de nødvendige forhandlinger.

Disse forhandlinger føres af Kommissionen inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den, og i samråd med et særligt udvalg, der er udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde.

De relevante bestemmelser i artikel 228 finder anvendelse.

4. Ved udøvelsen af de beføjelser, som i denne artikel er tillagt Rådet, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal.

- 29) Artikel 114 ophæves.

- 30) Artikel 115 affattes således:

»Artikel 115

For at sikre, at gennemførelse af de handelspolitiske foranstaltninger, som Medlemsstaterne har truffet i overensstemmelse med denne Traktat, ikke hindres af fordrejninger i samhandelen, eller i tilfælde af, at forskelle mellem disse foranstaltninger medfører økonomiske vanskeligheder i en eller flere Stater, retter Kommissionen henstilling om metoderne for det nødvendige samarbejde fra de andre Medlemsstateres side. Gør Kommissionen ikke dette, kan den bemyndige Medlemsstaterne til at træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

I tilfælde af uopsættelighed anmoder Medlemsstaterne Kommissionen om bemyndigelse til selv at træffe de nødvendige foranstaltninger; Kommissionen udtaler sig hurtigst muligt, og de pågældende Medlemsstater underretter derefter de øvrige Medlemsstater. Kommissionen kan til enhver tid beslutte, at de pågældende Medlemsstater skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

Fortrinsvis skal sådanne foranstaltninger vælges, som medfører de mindste forstyrrelser i det fælles markeds funktion.

- 31) Artikel 116 ophæves.

- 32) Overskriften til tredje del, afsnit III erstattes af følgende:

»AFSNIT VIII

SOCIAL- OG ARBEJDSMARKEDSPOLITIKKEN, UDDANNELSE, ERHVERVSUDDANNELSE OG UNGDOM

- 33) Artikel 118 A, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Med henblik på at bidrage til at virkeliggøre det i stk. 1 fastlagte mål vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, ved udstedelse af direktiver de minimumsforskrifter, der skal gennemføres gradvis under hensyntagen til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af Medlemsstaterne.»

34) Artikel 123 affattes således:

»Artikel 123

For at forbedre arbejdskraftens beskæftigelsesmuligheder inden for det indre marked og således bidrage til en højnelse af levestandarden oprettes der inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser en europæisk socialfond, som skal lette arbejdskraftens adgang til beskæftigelse og fremme dens geografiske og faglige bevægelighed inden for Fællesskabet samt lette tilpasningen til industrielle ændringer og til ændringer i produktionssystemerne, navnlig ved erhvervsuddannelse og omskoling.»

35) Artikel 125 affattes således:

»Artikel 125

Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg gennemførelsesbestemmelserne vedrørende Den Europæiske Socialfond.»

36) Artikel 126, 127 og 128 erstattes af følgende:

»Kapitel 3

Uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom

»Artikel 126

1. Fællesskabet bidrager til udviklingen af et højt uddannelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem Medlemsstaterne og om nødvendigt at støtte og supplere disses indsats, med fuld respekt for Medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt deres kulturelle og sproglige mangfoldighed.

2. Målene for Fællesskabets indsats er

- at udvikle den europæiske dimension på uddannelsesområdet, navnlig gennem undervisning i og udbredelse af Medlemsstaternes sprog;
- at begunstige studerendes og læreres mobilitet, bl.a. ved at fremme den akademiske anerkendelse af eksamensbeviser og studieperioder;
- at fremme samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne;

— at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer om spørgsmål, som er fælles for Medlemsstaternes uddannelsessystemer;

— at tilskynde til udvikling af udvekslingen af unge og ungdomsledere;

— at tilskynde til udvikling af fjernundervisning.

3. Fællesskabet og Medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med uddannelsesforhold, herunder navnlig Europarådet.

4. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel vedtager Rådet

— efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser;

— med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen: henstillinger.

»Artikel 127

1. Fællesskabet iværksætter en erhvervsuddannelsespolitik, der støtter og supplerer Medlemsstaternes aktioner med fuld respekt for, at ansvaret for undervisningsindholdet og tilrettelæggelsen af erhvervsuddannelserne ligger hos Medlemsstaterne.

2. Målene for Fællesskabets indsats er

— at lette tilpasningen til den industrielle udvikling, navnlig ved erhvervsuddannelse og omskoling,

— at forbedre den grundlæggende erhvervsuddannelse samt efter- og videreuddannelsen for at lette den erhvervs-mæssige integration og reintegration på arbejdsmarkedet,

— at lette adgangen til erhvervsuddannelse og begunstige mobiliteten for erhvervslærere og personer under uddannelse, navnlig unge,

— at stimulere samarbejdet om erhvervsuddannelse mellem uddannelsesinstitutioner og virksomheder,

— at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer om spørgsmål, der er fælles for Medlemsstaternes uddannelsessystemer.

3. Fællesskabet og Medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med erhvervsuddannelsesforhold.

4. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg foranstaltninger, som kan bidrage til virkeliggørelsen af de mål, der er anført i denne artikel, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

37) Følgende indsættes:

»AFSNIT IX

KULTUR

Artikel 128

1. Fællesskabet bidrager til, at Medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet det respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og samtidig fremhæver den fælles kulturarv.

2. Fællesskabet skal ved sin indsats fremme samarbejdet mellem Medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og udbygge Medlemsstaternes indsats på følgende områder:

— forbedring af kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur og historie;

— bevarelse og beskyttelse af den kulturarv, der er af europæisk betydning;

— ikke-kommercielle kulturelle udvekslinger;

— kunstneriske og litterære frembringelser, herunder i den audiovisuelle sektor.

3. Fællesskabet og dets Medlemsstater fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med kulturelle forhold, herunder navnlig Europarådet.

4. Fællesskabet tager hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i denne Traktat.

5. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel vedtager Rådet

— efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Regionsudvalget: tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser; Rådet træffer

afgørelse med enstemmighed under hele den i artikel 189 B omhandlede fremgangsmåde;

— med enstemmighed på forslag af Kommissionen: henstillinger.»

38) Afsnit IV, V, VI og VII erstattes af følgende:

»AFSNIT X

FOLKESUNDHED

Artikel 129

1. Fællesskabet bidrager til virkeliggørelsen af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem Medlemsstaterne og om nødvendigt støtte deres indsats.

Fællesskabets indsats skal være rettet mod forebyggelse af sygdomme, navnlig de alvorligste sygdomme, herunder narkotikamisbrug, idet det fremmer forskning i deres årsager og spredning samt sundhedsoplysning og -uddannelse.

De krav, der findes på sundhedsområdet indgår som led i Fællesskabets politik på andre områder.

2. Medlemsstaterne samordner indbyrdes, og i kontakt med Kommissionen, deres politikker og programmer på de i stk. 1 omhandlede områder. Kommissionen kan i nær kontakt med Medlemsstaterne tage ethvert passende initiativ for at fremme denne samordning.

3. Fællesskabet og Medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med folkesundhed.

4. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel vedtager Rådet

— efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af Medlemsstaternes love og administrative bestemmelser;

— med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen: henstillinger.

AFSNIT XI

FORBRUGERBESKYTTELSE

Artikel 129 A

1. Fællesskabet bidrager til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved:

- a) foranstaltninger, som det vedtager i henhold til artikel 100 A som led i gennemførelsen af det indre marked,
- b) særlige aktioner, som støtter og supplerer den politik, Medlemsstaterne fører med henblik på at beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser og sikre en passende forbrugeroplysning.

2. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg de særlige aktioner, der er omhandlet i stk. 1, litra b).

3. Aktioner, som vedtages i medfør af stk. 2, er ikke til hinder for, at den enkelte Medlemsstat opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal være forenelige med denne Traktat. De meddeles Kommissionen.

AFSNIT XII

TRANSEUROPEISKE NET

Artikel 129 B

1. For at bidrage til virkeliggørelsen af målene i artikel 7 A og 130 A og give unionsborgerne, de erhvervsdrivende og de regionale og lokale administrative enheder mulighed for fuldt ud at udnytte de fordele, som etableringen af et område uden indre grænser medfører, bidrager Fællesskabet til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net på transport-, telekommunikations- og energiinfrastrukturområdet.

2. Inden for rammerne af et åbent og konkurrencepræget markedssystem tager Fællesskabets indsats sigte på at fremme de nationale nets indbyrdes sammenkobling og interoperabilitet samt adgangen til disse net. I denne indsats tilgodeses især nødvendigheden af at skabe forbindelse mellem på den ene side områder, indlandsområder og randområder og på den anden side Fællesskabets centrale områder.

Artikel 129 C

1. Med henblik på virkeliggørelsen af målene i artikel 129 B

— skal Fællesskabet opstille et sæt retningslinjer omfattende mål og prioriteter samt hovedlinjerne i de aktioner, der påtænkes gennemført for transeuropæiske net; i disse retningslinjer fastlægges projekter af fælles interesse;

— skal Fællesskabet iværksætte enhver form for aktion, som måtte være nødvendig for at sikre nettens interoperabilitet, navnlig inden for harmonisering af tekniske standarder;

— kan Fællesskabet støtte medlemsstaternes finansielle indsats til fordel for projekter af fælles interesse, der finansieres af Medlemsstaterne, og som fastlægges inden for rammerne af de retningslinjer, der er omhandlet i første led, navnlig i form af forundersøgelser, lånegarantier eller rentegodtgørelser; Fællesskabet kan også gennem den samhörighedsfond, der skal oprettes senest den 31. december 1993 i overensstemmelse med artikel 130 D, bidrage til finansieringen af specifikke projekter i Medlemsstaterne på transportinfrastrukturområdet.

I Fællesskabets indsats tages der hensyn til projekternes økonomiske levedygtighed.

2. Medlemsstaterne samordner indbyrdes, i kontakt med Kommissionen, den politik, der føres på nationalt plan, og som kan få væsentlig indflydelse på gennemførelsen af målene i artikel 129 B. Kommissionen kan i snævert samarbejde med Medlemsstaterne tage ethvert egnet initiativ for at fremme denne samordning.

3. Fællesskabet kan beslutte at samarbejde med tredjelandslande for at fremme projekter af gensidig interesse og sikre nettens interoperabilitet.

Artikel 129 D

De i artikel 129 C, stk. 1, omhandlede retningslinjer vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Retningslinjer og projekter af fælles interesse, der vedrører en Medlemsstats område, kræver den pågældende Medlemsstats godkendelse.

Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, de øvrige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 129 C, stk. 1.

AFSNIT XIII

INDUSTRI

Artikel 130

1. Fællesskabet og medlemsstaterne sørger for, at de nødvendige betingelser for udviklingen af fællesskabsindustriens konkurrenceevne er til stede.

Med henblik herpå tager deres indsats i overensstemmelse med et åbent og konkurrencepræget markedssystem sigte på:

- at industrien hurtigere kan tilpasse sig strukturforandringerne;
- at fremme et klima, der er gunstigt for initiativer og udvikling af virksomheder overalt i Fællesskabet, navnlig små og mellemstore virksomheder;
- at fremme et klima, der er gunstigt for samarbejde mellem virksomheder;
- at fremme udnyttelsen af det industrielle potentiale i politikkerne for innovation, forskning og teknologisk udvikling.

2. Medlemsstaterne rådfører sig med hinanden i kontakt med Kommissionen og samordner om nødvendigt deres aktioner. Kommissionen kan tage de initiativer, den finder hensigtsmæssige for at fremme denne samordning.

3. Fællesskabet bidrager til gennemførelsen af målene i stk. 1 gennem de politikker og aktioner, som det iværksætter i henhold til andre bestemmelser i denne Traktat. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, kan træffe beslutning om specifikke foranstaltninger til støtte for medlemsstaternes aktioner med henblik på virkeliggørelse af målene i stk. 1.

Dette traktatafsnit danner ikke grundlag for Fællesskabets indførelse af nogen form for foranstaltning, som kan fordreje konkurrencen.

AFSNIT XIV

ØKONOMISK OG SOCIAL SAMHØRIGHED

Artikel 130 A

For at fremme en harmonisk udvikling af Fællesskabet som helhed udvikler og fortsætter dette sin indsats for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed.

Fællesskabet stræber navnlig efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen i de mindst begunstigede områder, herunder landdistrikterne.

Artikel 130 B

Medlemsstaterne fører deres økonomiske politik og samordner denne med henblik på tillige at nå de mål, der er fastlagt i artikel 130 A. Udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner samt gennemførelsen af det indre marked skal ske under hensyntagen til målene i artikel 130 A og skal bidrage til deres virkeliggørelse. Fællesskabet støtter ligeledes denne virkeliggørelse med den virksomhed, som det udøver gennem strukturfondene (Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektoren, Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling), Den Europæiske Investeringsbank og andre eksisterende finansielle instrumenter.

Kommissionen aflægger hvert tredje år rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremskridtene i forbindelse med virkeliggørelsen af den økonomiske og sociale samhørighed, og om hvordan de forskellige midler efter denne artikel har bidraget hertil. Rapporten ledsages i givet fald af passende forslag.

Hvis det viser sig nødvendigt med særlige aktioner ud over fondene og med forbehold af de foranstaltninger, der træffes som led i Fællesskabets øvrige politikker, kan disse aktioner vedtages af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Artikel 130 C

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling skal bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Fællesskabet ved at deltage i udviklingen og strukturtilpasningen af de områder, der er bagefter i udvikling, og i omstillingen af de industriområder, der er i tilbagegang.

Artikel 130 D

Med forbehold af artikel 130 E definerer Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, strukturfundenes opgaver, hovedmål og indretning,

- en bæredygtig økonomisk og social udvikling i udviklingslandene og særlig i de mest ugunstigt stillede blandt disse;
- en harmonisk og gradvis integration af udviklingslandene i verdensøkonomien;
- bekæmpelse af fattigdommen i udviklingslandene.

2. Fællesskabets politik på dette område skal bidrage til den generelle målsætning om udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstaten samt til målsætningen om respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

3. Fællesskabet og Medlemsstaterne respekterer de forpligtelser og tager hensyn til de målsætninger, som de har godkendt inden for rammerne af De Forenede Nationer og andre kompetente internationale organisationer.

Artikel 130 V

Fællesskabet tager hensyn til de i artikel 130 U omhandlede mål i de politikker, som det iværksætter, og som vil kunne berøre udviklingslandene.

Artikel 130 W

1. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 C de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forfølge målene i artikel 130 U. Disse foranstaltninger kan være flerårige programmer.

2. Den Europæiske Investeringsbank bidrager på de betingelser, der er fastsat i dens vedtægter, til iværksættelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1.

3. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke samarbejdet med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet inden for rammerne af AVS/EØF-konventionen.

Artikel 130 X

1. Fællesskabet og Medlemsstaterne samordner deres politik med hensyn til udviklingssamarbejde og fører samråd om deres bistandsprogrammer, herunder i internationale organisationer og på internationale konferencer. De kan iværksætte fælles aktioner. Medlemsstaterne bidrager om nødvendigt til iværksættelsen af Fællesskabets bistandsprogrammer.

2. Kommissionen kan tage ethvert passende initiativ for at fremme den i stk. 1 omhandlede samordning.

Artikel 130 Y

Inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder Fællesskabet og Medlemsstaterne med tredjelande og med kompetente internationale organisationer. De nærmere bestemmelser vedrørende Fællesskabets udviklingssamarbejde kan nedfældes i aftaler mellem dette og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Stk. 1 berører ikke Medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

E. I femte del »Fællesskabets institutioner«

39) affattes artikel 137 således:

»Artikel 137

Europa-Parlamentet, der består af repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede Stater, udøver de beføjelser, som er tillagt det ved denne Traktat.«

40) Artikel 138, stk. 3, affattes således:

»3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle Medlemsstater ensartet fremgangsmåde.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er tiltrådt af et flertal af dets medlemmer, fastsætter herom forskrifter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.«

41) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 138 A

Politiske partier på europæisk plan er vigtige som en integrationsfaktor inden for Unionen. De bidrager til en europæisk bevidsthed og til at udtrykke unionsborgernes politiske vilje.

Artikel 138 B

I det i denne Traktat anførte omfang deltager Europa-Parlamentet i vedtagelse af fællesskabsretsakter, idet det udøver sine beføjelser i henhold til de i artikel 189 B og 189 C fastlagte fremgangsmåder samt afgiver samstemmende udtalelser eller rådgivende udtalelser.

2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af de i stk. 1 nævnte indtægter og udgifter og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Fællesskabets øvrige institutioner og i Medlemsstaterne. Revision i Medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave, afgives til Revisionsretten på dennes begæring af Fællesskabets øvrige institutioner og af de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, af de kompetente nationale myndigheder.

4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets øvrige institutioner og offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger, navnlig i form af særberetninger, til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets øvrige institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger, sine særberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

5. Revisionsretten udarbejder desuden hvert år en særskilt beretning angående den formelle rigtighed af anden regnskabsføring end den, der vedrører de i stk. 1 nævnte udgifter og indtægter, samt om Kommissionens økonomiske forvaltning deraf. Den

skal udarbejde denne beretning senest seks måneder efter udløbet af det regnskabsår, som det pågældende regnskab angår, og oversende den til Kommissionen og Rådet. Kommissionen forelægger den for Europa-Parlamentet.»

15) Artikel 78 c affattes således:

»Artikel 78 c

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgettet på eget ansvar i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ, kan Kommissionen inden for budgettets rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.»

16) Artikel 78 e og 78 f ophæves.

17) Artikel 78 g affattes således:

»Artikel 78 g

1. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionen decharge for gennemførelsen af administrationsbudgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet de i artikel 78 d nævnte regnskaber og oversigter, Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrolrede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger, samt Revisionsrettens særberetninger.

2. Før Europa-Parlamentet meddeler Kommissionen decharge, og når det ellers finder det påkrævet som led i udøvelsen af sine beføjelser med hensyn til gennemførelsen af administrationsbudgettet, kan det anmode Kommissionen om at redegøre for afholdelsen af udgifterne eller for, hvorledes de finansielle kontrolsystemer fungerer. Kommissionen forelægger alle fornødne oplysninger for Europa-Parlamentet på dets begæring.

3. Kommissionen træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i afgørelserne om decharge og andre bemærkninger fra Europa-Parlamentet i forbindelse med afholdelsen af udgifterne samt de kommentarer, der ledsager de henstillinger om decharge, som Rådet vedtager.

